

tusbilister, som ikke har et sådant alkoholforbrug, at de har behov for behandling.

4.2.2. Udvalget foreslår, at straffen for spirituskørsel i *andengangstilfælde* bør være frihedsstraf. Frihedsstraffen bør efter udvalgets opfattelse som udgangspunkt gøres betinget med vilkår om alkoholistbehandling eller samfundstjeneste, hvis en sådan sanktion ikke blev idømt i førstegangstilfældet, og ellers ubetinget.

I *tredjegangstilfælde og senere tilfælde* af spirituskørsel foreslår udvalget, at sanktionen som udgangspunkt skal være en ubetinget frihedsstraf.

Med henblik på en forenkling af det gældende sanktionssystem foreslår udvalget endvidere, at tidligere spirituskørsler alene skal have betydning for, om der foreligger et gentagelsestilfælde og i givet fald for hvilken gang, samt om der skal idømmes en betinget eller ubetinget frihedsstraf. Promillens størrelse ved tidligere kørsler skal efter udvalgets opfattelse derimod ikke have betydning for udmålingen af straffen for den kørsel, der nu er til pådømmelse, således som det ofte er tilfældet efter de gældende regler. Det vil herefter ikke i gentagelsestilfælde være nødvendigt at undersøge promillens størrelse ved tidligere kørsler for at kunne fastsætte straffens længde for den aktuelle kørsel.

Med udvalgets forslag opstilles et sanktionssystem, hvorefter strafpositionerne inden for de enkelte gentagelsestilfælde begrænses til to. I alle gentagelsestilfælde vil straffen være afhængig af, om der i gentagelsestilfælde er kørt med en promille i intervallet mel-

lem 0,51-2,00, eller om promillen har været 2,01 eller derover. Ved begge strafpositioner øges frihedsstraffen med 10 dages fængsel pr. gentagelsestilfælde, uanset promillens størrelse ved de tidligere kørsler.

I andengangstilfælde vil straffen for kørsel med en promille i intervallet 0,51-2,00 efter forslaget være 10 dages fængsel. En tredjegangskørsel, hvor promillen har været i intervallet 0,51-2,00, udløser en frihedsstraf på 20 dage. Et fjerdegangstilfælde i dette interval 30 dages fængsel osv.

Ved en andengangskørsel med en promille på 2,01 eller derover foreslås straffen fastsat til 30 dages fængsel. Også ved senere kørsler med en promille på 2,01 eller derover stiger straffen med 10 dage fængsel pr. gentagelsestilfælde, uanset størrelsen af promillen ved de tidligere kørsler. En tredjegangskørsel, hvor promillen har været på 2,01 eller derover, udløser 40 dages fængsel, en fjerdegangskørsel 50 dage osv. I alle tilfælde fastsættes længden af straffen således uden hensyntagen til promillens størrelse i de tidligere tilfælde.

I de tilfælde, hvor frihedsstraffen overstiger 3 måneders fængsel, forudsætter udvalget, at straffen fastsættes i hele måneder efter sædvanlig praksis.

Hvis den nye kørsel er foretaget i prøvetiden i henhold til en betinget dom for spirituskørsel, er det udgangspunktet, at der skal fastsættes en ubetinget fællesstraf for det nye forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse, jf. straffelovens § 61, stk. 2, og § 67.

Forslaget kan opstilles således:

Spirituskørsel	Promille på 0,51-2,00	Promille på 2,01-
1. gang	Bøde (1 måneds nettoløn gange promillens størrelse)	20 dages fængsel*
2. gang	10 dages fængsel**	30 dages fængsel**
3. gang	20 dages ubetinget fængsel	40 dages ubetinget fængsel
4. gang	30 dages ubetinget fængsel	50 dages ubetinget fængsel
5. gang	40 dages ubetinget fængsel	60 dages ubetinget fængsel
6. gang	50 dages ubetinget fængsel	70 dages ubetinget fængsel

\* Frihedsstraffen udmåles som udgangspunkt som en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn eller en betinget frihedsstraf med vilkår om alkoholistbehandling.

\*\* Efter udvalgets forslag vil der – afhængigt af straffen i førstegangstilfældet – blive idømt enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn eller en betinget frihedsstraf med vilkår om alkoholistbehandling samt en tillægsbøde.

4.2.3. Det skal efter udvalgets opfattelse ikke være udelukket at fravige de foreslåede strafudmålinger i formildende retning, men det forudsættes, at det kun sker i undtagelsessituationer. Udvalget foreslår der-

for, at den gældende restriktive praksis for fravigelse af retningslinjerne i formildende retning opretholdes.

4.2.4. Udvalget foreslår, at der som udgangspunkt højst skal kunne idømmes én betinget frihedsstraf,